C/2024/6827
29.11.2024

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 21 oktober 2024

om Österrikes ekonomiska politik, budgetpolitik, sysselsättningspolitik och strukturpolitik

(C/2024/6827)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD UTFÄRDAR DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1263 av den 29 april 2024 om en effektiv samordning av den ekonomiska politiken och om multilateral budgetövervakning samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 ([1]), särskilt artikel 3.3,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europaparlamentets resolutioner,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

(1) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/241 ([2]), genom vilken faciliteten för återhämtning och resiliens (*faciliteten*) inrättades, trädde i kraft den 19 februari 2021. Faciliteten ger ekonomiskt stöd till medlemsstaterna för genomförandet av reformer och investeringar och utgör en finanspolitisk impuls som finansieras av unionen. I enlighet med prioriteringarna för den europeiska planeringsterminen för samordning av den ekonomiska politiken bidrar faciliteten till den ekonomiska och sociala återhämtningen och till genomförandet av hållbara reformer och investeringar, i synnerhet reformer och investeringar för att främja den gröna och den digitala omställningen och göra medlemsstaternas ekonomier mer resilienta. Den bidrar också till att stärka de offentliga finanserna och stimulera tillväxt och sysselsättning på medellång och lång sikt, förbättra den territoriella sammanhållningen inom unionen och stödja det fortsatta genomförandet av den europeiska pelaren för sociala rättigheter.

(2) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/435 ([3]) (*REPowerEU-förordningen*), som antogs den 27 februari 2023, syftar till att fasa ut unionens beroende av import av ryska fossila bränslen. Detta skulle bidra till energitrygghet och diversifiering av unionens energiförsörjning, samtidigt som användningen av förnybar energi, energilagringskapaciteten och energieffektiviteten ökar. Österrike har lagt till ett nytt REPowerEU-kapitel i sin nationella återhämtnings- och resiliensplan för att på så sätt finansiera viktiga reformer och investeringar som ska bidra till att målen för REPowerEU uppnås.

([1]) EUT L, 2024/1263, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1263/oj.
([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/241 av den 12 februari 2021 om inrättande av faciliteten för återhämtning och resiliens (EUT L 57, 18.2.2021, s. 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/241/oj).
([3]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/435 av den 27 februari 2023 om ändring av förordning (EU) 2021/241 vad gäller REPowerEU-kapitel i planer för återhämtning och resiliens och om ändring av förordningarna (EU) nr 1303/2013, (EU) 2021/1060 och (EU) 2021/1755 samt direktiv 2003/87/EG (EUT L 63, 28.2.2023, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/435/oj).

(3) Den 16 mars 2023 offentliggjorde kommissionen ett meddelande med titeln *EU:s konkurrenskraft på lång sikt – efter 2030* för att ge underlag för politiska beslut och skapa ramvillkor för ökad tillväxt. I meddelandet fastställs konkurrenskraft med avseende på nio ömsesidigt förstärkande faktorer. Bland dessa faktorer är tillgång till privat kapital, forskning och innovation, utbildning och kompetens samt en fungerande inre marknad de främsta politiska prioriteringarna för reformer och investeringar, för att ta itu med aktuella produktivitetsutmaningar och bygga upp långsiktig konkurrenskraft i unionen och dess medlemsstater. Den 14 februari 2024 offentliggjorde kommissionen ett meddelande med titeln *Årsrapport för 2024 om den inre marknaden och konkurrenskraften*. I det meddelandet beskrivs konkurrensförmågan hos och konkurrensutmaningarna för den europeiska inre marknaden, och den årliga utvecklingen mäts enligt de nio fastställda faktorerna för konkurrenskraft.

(4) Den 21 november 2023 antog kommissionen 2024 års årliga översikt över hållbar tillväxt, vilket utgjorde starten för 2024 års omgång av den europeiska planeringsterminen. Den 22 mars 2024 godkände Europeiska rådet prioriteringarna i 2024 års årliga översikt över hållbar tillväxt, som är inriktade på de fyra principerna för konkurrenskraftig hållbarhet. Den 21 november 2023 antog kommissionen, på grundval av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 ([4]), även 2024 års rapport om förvarningsmekanismen, enligt vilken Österrike inte är en av de medlemsstater som kan påverkas eller riskerar att påverkas av obalanser och som skulle bli föremål för en fördjupad granskning. Samma dag antog kommissionen även ett yttrande om utkastet till budgetplan för 2024 för Österrike. Kommissionen antog också en rekommendation till rådets rekommendation om den ekonomiska politiken i euroområdet samt ett förslag till 2024 års gemensamma sysselsättningsrapport med en analys av genomförandet av riktlinjerna för sysselsättningspolitiken och principerna i den europeiska pelaren för sociala rättigheter. Rådet antog rekommendationen om den ekonomiska politiken i euroområdet ([5]) (2024 års rekommendation om euroområdet) den 12 april 2024 och den gemensamma sysselsättningsrapporten den 11 mars 2024.

(5) Den 30 april 2024 trädde unionens nya ram för ekonomisk styrning i kraft. Ramen omfattar den nya förordning (EU) 2024/1263 om en effektiv samordning av den ekonomiska politiken och om multilateral budgetövervakning, rådets ändrade förordning (EG) nr 1467/97 ([6]) om påskyndande och förtydligande av tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott och rådets ändrade direktiv 2011/85/EU ([7]) om krav på medlemsstaternas budgetramverk. Målen för den nya ramen för ekonomisk styrning är att främja sunda och hållbara offentliga finanser, hållbar och inkluderande tillväxt och resiliens genom reformer och investeringar, och förhindra alltför stora underskott i de offentliga finanserna. Den nya ramen för ekonomisk styrning främjar även nationellt egenansvar och har ett större fokus på ett medelfristigt perspektiv, i kombination med en mer effektiv och enhetlig övervakning. Varje medlemsstat ska lämna in en nationell medelfristig finans- och strukturpolitisk plan till rådet och kommissionen. En nationell medelfristig finans- och strukturpolitisk plan innehåller en medlemsstats åtaganden vad gäller offentliga finanser, reformer och investeringar och omfattar en planeringshorisont på fyra eller fem år, beroende på den nationella valperiodens längd. Nettoutgiftsbanan ([8]) i de nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planerna ska uppfylla kraven i förordning (EU) 2024/1263, däribland kraven på att den offentliga skulden senast vid anpassningsperiodens slut förs in, eller hålls kvar, på en sannolikt nedåtgående bana, eller att den bibehålls på en sund nivå under 60 % av bruttonationalprodukten (BNP) och att den minskar och/eller håller underskottet i de offentliga finanserna under fördragets referensvärde på 3 % av BNP på medellång sikt. Om en medlemsstat åtar sig att genomföra ett antal relevanta reformer och investeringar i enlighet med kriterierna i förordning (EU) 2024/1263 kan anpassningsperioden förlängas med högst tre år. För att stödja utarbetandet av dessa nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planer offentliggjorde kommissionen den 21 juni 2024 vägledning om den information som medlemsstaterna ska lämna i sina nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planer och i sina årliga lägesrapporter. I enlighet med artiklarna 5 och 36 i förordning (EU) 2024/1263 översände kommissionen, i tillämpliga fall, referensbanor och teknisk information till medlemsstaterna. Medlemsstaterna ska lämna in sina nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planer senast den 20 september 2024, såvida inte medlemsstaten och kommissionen enas om att förlänga tidsfristen med en rimlig

([4]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigering av makroekonomiska obalanser (EUT L 306, 23.11.2011, s. 25, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/1176/oj).

([5]) Rådets rekommendation av den 12 april 2024 om den ekonomiska politiken i euroområdet (EUT C, C/2024/2807, 23.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/2807/oj).

([6]) Rådets förordning (EG) nr 1467/97 av den 7 juli 1997 om påskyndande och förtydligande av tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott (EGT L 209, 2.8.1997, s. 6, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1997/1467/oj).

([7]) Rådets direktiv 2011/85/EU av den 8 november 2011 om krav på medlemsstaternas budgetramverk (EUT L 306, 23.11.2011, s. 41, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/85/oj).

([8]) Nettoutgifter enligt definitionen i artikel 2.2 i förordning (EU) 2024/1263. *Nettoutgifter* är offentliga utgifter efter avdrag för i) ränteutgifter, ii) diskretionära åtgärder på inkomstsidan, iii) utgifter för unionsprogram som till fullo motsvaras av inkomster i form av unionsmedel, iv) nationella utgifter för samfinansiering av program som finansieras av unionen, v) konjunkturberoende delar av utgifter för arbetslöshetsersättning, samt vi) engångsåtgärder och andra tillfälliga åtgärder.

tidsperiod. I enlighet med de nationella rättsliga ramarna får medlemsstaterna diskutera sina utkast till medelfristiga planer med sina nationella parlament, be de oberoende finanspolitiska institutionerna att avge ett yttrande och samråda med arbetsmarknadens parter och andra nationella intressenter.

(6) Under 2024 fortsätter den europeiska planeringsterminen för samordning av den ekonomiska politiken att utvecklas i takt med genomförandet av faciliteten. Ett fullständigt genomförande av återhämtnings- och resiliensplanerna är fortsatt viktigt för att de politiska prioriteringarna inom ramen för den europeiska planeringsterminen ska ge resultat, eftersom planerna bidrar till en effektiv hantering av alla eller en betydande del av de utmaningar som konstaterats i de relevanta landsspecifika rekommendationer som utfärdats på senare år. De landsspecifika rekommendationerna från 2019, 2020, 2022 och 2023 är lika relevanta för de återhämtnings- och resiliensplaner som granskats, uppdaterats eller ändrats i enlighet med artiklarna 14, 18 och 21 i förordning (EU) 2021/241.

(7) Den 30 april 2021 lämnade Österrike in sin nationella återhämtnings- och resiliensplan till kommissionen i enlighet med artikel 18.1 i förordning (EU) 2021/241. Kommissionen har med stöd av artikel 19 i förordning (EU) 2021/241 bedömt återhämtnings- och resiliensplanens relevans, ändamålsenlighet, effektivitet och enhetlighet i enlighet med bedömningsriktlinjerna i bilaga V till den förordningen. Den 13 juli 2021 antog rådet sitt genomförandebeslut om godkännande av bedömningen av Österrikes återhämtnings- och resiliensplan ([9]), som ändrades den 9 november 2023 i enlighet med artikel 21.1 i förordning (EU) 2021/241 med motiveringen att återhämtnings- och resiliensplanen delvis inte längre går att uppnå på grund av objektiva omständigheter, samt för att inkludera REPowerEU-kapitlet ([10]). Delutbetalningarna ska verkställas på villkor att kommissionen antar ett beslut i enlighet med artikel 24.5 i förordning (EU) 2021/241 om att Österrike på ett tillfredsställande sätt har uppnått de relevanta delmål och mål som anges i rådets genomförandebeslut. Om delmålen och målen ska anses ha uppnåtts på ett tillfredsställande sätt måste delmål och mål som tidigare uppnåtts förbli uppnådda.

(8) Den 19 juni 2024 offentliggjorde kommissionen 2024 års landsrapport för Österrike. Rapporten innehöll en bedömning av Österrikes framsteg avseende de relevanta landsspecifika rekommendationer som rådet antog mellan 2019 och 2023, och en utvärdering av landets genomförande av återhämtnings- och resiliensplanen. På grundval av denna analys konstaterades i landsrapporten brister i fråga om de utmaningar som inte eller endast delvis hade åtgärdats genom återhämtnings- och resiliensplanen, och även nya och framväxande utmaningar. I landsrapporten bedömdes också Österrikes framsteg avseende genomförandet av den europeiska pelaren för sociala rättigheter och uppnåendet av unionens överordnade mål för sysselsättning, kompetens och fattigdomsbekämpning samt framstegen med att uppnå Förenta nationernas mål för hållbar utveckling.

(9) Enligt uppgifter som validerats av Eurostat minskade Österrikes underskott i de offentliga finanserna från 3,3 % av BNP 2022 till 2,7 % 2023, samtidigt som den offentliga skulden minskade från 78,4 % av BNP i slutet av 2022 till 77,8 % i slutet av 2023.

(10) Den 12 juli 2022 rekommenderade rådet ([11]) Österrike att under 2023 säkerställa att ökningen av de nationellt finansierade primära löpande utgifterna är i linje med en övergripande neutral finanspolitisk inriktning ([12]), med beaktande av ett fortsatt tillfälligt och riktat stöd till de hushåll och företag som drabbas hårdast av de höjda energipriserna och till människor som flyr från Ukraina. Österrike rekommenderades att vara redo att anpassa de löpande utgifterna efter den föränderliga situationen. Österrike rekommenderades också att öka de offentliga investeringarna för den gröna och den digitala omställningen och för energitrygghet med beaktande av REPowerEU-initiativet, inbegripet med hjälp av faciliteten och andra unionsmedel. I enlighet med kommissionens beräkningar var den finanspolitiska inriktningen ([13]) under 2023 kontraktiv, på 0,9 % av BNP, i en situation präglad av hög inflation. Ökningen av de nationellt finansierade primära löpande utgifterna (exklusive diskretionära åtgärder på inkomstsidan) under 2023 gav ett kontraktivt bidrag på 0,5 % av BNP. Detta inbegriper den ökade kostnaden på 0,2 % av BNP för de riktade krisstödåtgärderna för de hushåll och företag som är de mest utsatta för höjda

([9]) ST 10159/21 och ST 10159/21 ADD 1.

([10]) Rådets genomförandebeslut av den 9 november 2023 om ändring av genomförandebeslut av den 13 juli 2021 om godkännande av bedömningen av Österrikes återhämtnings- och resiliensplan (ST 14472/23 INIT och ST 14472/23 ADD 1).

([11]) Rådets rekommendation av den 12 juli 2022 om Österrikes nationella reformprogram 2022 med avgivande av rådets yttrande om Österrikes stabilitetsprogram 2022 (EUT C 334, 1.9.2022, s. 162).

([12]) Enligt kommissionens vårprognos 2024 beräknas Österrikes potentiella produktionstillväxt på medellång sikt för 2023 uppgå till 8,7 % i nominella termer, baserat på den potentiella produktionstillväxten på medellång sikt (tioårigt genomsnitt) och BNP-deflatorn för 2023.

([13]) Den finanspolitiska inriktningen definieras som ett mått på den årliga förändringen i det underliggande saldot för de offentliga finanserna. Syftet är att bedöma den ekonomiska impuls som härrör från finanspolitiska åtgärder, både sådana som är nationellt finansierade och sådana som finansieras genom unionens budget. Den finanspolitiska inriktningen mäts som skillnaden mellan i) den potentiella tillväxten på medellång sikt och ii) förändringen i primära utgifter exklusive diskretionära åtgärder på inkomstsidan (utan att beakta tillfälliga covid-19-relaterade krisåtgärder) och inbegripet utgifter som finansieras med icke återbetalningspliktigt stöd (bidrag) inom ramen för faciliteten och andra unionsmedel.

energipriser. Ökningen av de nationellt finansierade primära löpande utgifterna under 2023 var i linje med rådets rekommendation av den 12 juli 2022. Utgifter som finansierades med bidrag från faciliteten och andra unionsmedel uppgick till 0,2 % av BNP 2023. Nationellt finansierade investeringar uppgick till 3,5 % av BNP 2023, vilket var en minskning med 0,1 procentenhet jämfört med 2022. Österrike finansierade ytterligare investeringar genom faciliteten och andra unionsmedel. Landet finansierade offentliga investeringar i den gröna och den digitala omställningen samt i energitrygghet, t.ex. att skapa bättre bredbandstillgång i landsbygdsområden och avlägsna områden och stödja hushåll i att ersätta fossildrivna uppvärmningssystem med förnybar uppvärmningsteknik. Dessa offentliga investeringar finansieras delvis genom faciliteten för återhämtning och resiliens och andra unionsmedel.

(11) Enligt det makroekonomiska scenario som ligger till grund för Österrikes ekonomiska och budgetmässiga prognoser förutses den reala BNP-tillväxten ligga på 0,2 % 2024 och 1,8 % 2025, medan inflationen mätt genom konsumentprisindexet (KPI) förutses ligga på 3,8 % 2024 och 2,7 % 2025. Underskottet i de offentliga finanserna förväntas öka till 2,9 % av BNP 2024 och ligga på 2,8 % av BNP 2025, medan den offentliga skuldkvoten i förhållande till BNP förväntas minska till 77,5 % till slutet av 2024 och till 77,4 % till slutet av 2025. Efter 2025 förväntas underskottet i de offentliga finanserna minska gradvis till 2,8 % av BNP 2026 och 2,7 % 2027. Saldot i de offentliga finanserna beräknas därför ligga kvar under fördragets referensvärde på 3 % av BNP under programperioden. Efter 2025 förväntas den offentliga skuldkvoten i förhållande till BNP ligga kvar på en stabil nivå på 77,4 % 2026 och 2027. Enligt kommissionens vårprognos 2024 kommer BNP i fasta priser att öka med 0,3 % 2024 och med 1,6 % 2025, och inflationen mätt genom det harmoniserade konsumentprisindexet (HIKP) kommer att uppgå till 3,6 % 2024 och 2,8 % 2025.

(12) I vårprognosen 2024 förväntar sig kommissionen ett underskott i de offentliga finanserna på 3,1 % av BNP 2024, medan den offentliga skuldkvoten i förhållande till BNP förväntas minska till 77,7 % till slutet av 2024. Det ökade underskottet 2024 återspeglar främst inflationens uppskjutna effekter på utgiftssidan (löner, pensioner, indexerade sociala förmåner) och ytterligare utgifter inom den nationella finanspolitiska ramen på områdena barnomsorg, bostäder och klimat samt det nyligen antagna bostads- och byggpaketet. Dessutom har flera energirelaterade krisstödsåtgärder, som prisbromsen på elektricitet, förlängts till slutet av 2024. Enligt kommissionens beräkningar förväntas en expansiv finanspolitisk inriktning (0,4 % av BNP) under 2024.

(13) Utgifter uppgående till 0,1 % av BNP förväntas bli finansierade av icke återbetalningspliktigt stöd (*bidrag*) inom ramen för faciliteten under 2024, jämfört med 0,2 % av BNP 2023, enligt kommissionens vårprognos 2024. Utgifter som finansieras genom bidrag inom ramen för faciliteten kommer att möjliggöra kvalitativa investeringar och produktivitetshöjande reformer utan att ha någon direkt inverkan på Österrikes offentliga saldo eller skuldsättning.

(14) Den 14 juli 2023 rekommenderade ([14]) rådet Österrike att säkerställa en försiktig finanspolitik, särskilt genom att begränsa den nominella ökningen av nationellt finansierade primära nettoutgifter ([15]) under 2024 till högst 4,6 %. När medlemsstaterna genomförde sina budgetar för 2023 och utarbetade sina utkast till budgetplaner för 2024 uppmanades de att ta hänsyn till att kommissionen skulle föreslå rådet att inleda underskottsbaserade förfaranden vid alltför stora underskott på grundval av utfallet för 2023. Enligt kommissionens vårprognos 2024 beräknas Österrikes nationellt finansierade primära nettoutgifter öka med 5,9 % under 2024, vilket är mer än den rekommenderade maximala ökningstakten. Detta utgiftsöverskridande i förhållande till den maximala ökningstakt för nationellt finansierade primära nettoutgifter som rekommenderats motsvarar 0,6 % av BNP 2024. Det finns en risk för att detta inte kommer att överensstämma med rådets rekommendation.

(15) Rådet rekommenderade vidare Österrike att vidta åtgärder för att avveckla krisstödsåtgärderna på energiområdet och att använda de besparingar som görs till följd av detta för att minska underskottet i de offentliga finanserna så snart som möjligt under 2023 och 2024. Rådet rekommenderade dessutom att om nya ökningar av energipriset skulle kräva nya eller fortsatta stödåtgärder ska Österrike säkerställa att sådana stödåtgärder är inriktade på att skydda utsatta hushåll och företag, att de är finanspolitiskt överkomliga och att de bevarar incitamenten till energibesparingar. Enligt kommissionens vårprognos 2024 beräknas budgetkostnaden netto ([16]) för krisstödsåtgärder på energiområdet uppgå till 1,4 % av BNP 2023 och förväntas uppgå till 0,4 % av BNP 2024 och 0,1 % 2025. I synnerhet antas prisbromsen för elektricitet för hushållen och minskningen av energiavgiften fortsätta att gälla

([14]) Rådets rekommendation av den 14 juli 2023 om Österrikes nationella reformprogram 2023 med avgivande av rådets yttrande om Österrikes stabilitetsprogram 2023 (EUT C 312, 1.9.2023, s. 186).

([15]) Primära nettoutgifter definieras som nationellt finansierade utgifter exklusive i) diskretionära åtgärder på inkomstsidan, ii) ränteutgifter, iii) konjunkturberoende arbetslöshetsutgifter och iv) engångsåtgärder och andra tillfälliga åtgärder.

([16]) Siffran anger den årliga budgetkostnaden för dessa åtgärder, inklusive inkomster och utgifter och, i tillämpliga fall, exklusive intäkter från skatter på energileverantörers oförutsedda vinster.

2024, om än med liten inverkan ([17]). Om de besparingar som görs till följd av detta används för att minska underskottet i de offentliga finanserna på det sätt som rådet rekommenderat innebär detta en finanspolitisk anpassning på 1,0 % av BNP 2024, medan nationellt finansierade primära nettoutgifter ([18]) ger ett expansivt bidrag till finanspolitikens inriktning på 0,4 % av BNP det året. Krisstödsåtgärderna på energiområdet förväntas inte vara avvecklade så snart som möjligt under 2023 och 2024. Det finns en risk för att detta inte kommer att överensstämma med rådets rekommendation. Dessutom beräknas de besparingar som görs till följd av detta inte användas fullt ut för att minska underskottet i de offentliga finanserna. Det finns en risk för att detta inte kommer att överensstämma med rådets rekommendation. Budgetkostnaden för de energirelaterade krisstödsåtgärder som är inriktade på att skydda sårbara hushåll och företag beräknas uppgå till mindre än 0,1 % av BNP 2024 (jämfört med 0,4 % 2023) varav mindre än 0,1 % av BNP bevarar prissignalen för att minska efterfrågan på energi och öka energieffektiviteten (jämfört med 0,4 % 2023).

(16) Rådet rekommenderade vidare Österrike att bevara nationellt finansierade offentliga investeringar och säkerställa ett effektivt utnyttjande av bidrag från faciliteten och andra unionsmedel, särskilt för att främja den gröna och den digitala omställningen. Enligt kommissionens vårprognos 2024 kommer nationellt finansierade offentliga investeringar att minska från 3,5 % av BNP 2023 till 3,3 % av BNP 2024. Detta beror på exceptionellt stora investeringar 2023, som delvis beror på den kommunala investeringslagen. Med beaktande av dessa ytterligare faktorer anses de offentliga investeringarna under 2024 överensstämma med rådets rekommendation. Offentliga utgifter som finansieras med inkomster i form av unionsmedel – däribland bidrag inom ramen för faciliteten – förväntas under 2024 förbli oförändrade på 0,2 % av BNP.

(17) På grundval av de politiska åtgärder som är kända vid stoppdatumet för prognosen och vid oförändrad politik förutses i kommissionens vårprognos 2024 ett underskott i de offentliga finanserna på 2,9 % av BNP för 2025. Minskningen av underskottet 2025 återspeglar främst en måttligare ökning av löner, pensioner och andra sociala förmåner på grund av den minskade inflationen och utfasningen av åtgärder för att mildra de höga energipriserna effekter. Den offentliga skuldkvoten i förhållande till BNP väntas öka till 77,8 % till slutet av 2025. Ökningen av skuldkvoten i förhållande till BNP 2025 återspeglar främst högre ränteutgifter 2024 och lägre nominell BNP-tillväxt.

(18) Österrikes finanspolitiska ramverk bygger på ett komplicerat system med mellanstatliga överföringar mellan federala och regionala myndigheter, vilket begränsar incitamenten för en effektiv användning av offentliga medel. Avsaknaden av skattemässig självständighet gör att finansieringen av utgifter på olika förbundsnivåer är starkt beroende av detta system. Under 2023 utgjordes endast en liten procentandel av alla offentliga intäkter av förbundsstaternas intäkter från egna källor. Samtidigt är finansieringen av samhällsviktiga tjänster som hälso- och sjukvård, barnomsorg och kollektivtrafik delvis beroende av förbundsstaternas och kommunernas utgifter. De demografiska förändringarna och den gröna omställningen leder till ett ökat kostnadstryck på förbundsstaterna och kommunerna, samtidigt som intäkterna från egna källor inte är kopplade till utgiftsdynamiken. Det nuvarande finanspolitiska ramverket leder till ineffektivitet och saknar öppenhet eftersom kopplingen mellan skattebördan och de offentliga utgifterna suddas ut. För att förbättra de offentliga utgifternas övergripande kvalitet krävs att inkomsterna från egna medel anpassas till de offentliga utgifterna på regional/lokal nivå och att öppenheten och samordningen förstärks. Reformer av systemet för fastighetsbeskattning skulle kunna förbättra den finanspolitiska federalismen och det övergripande skattesystemet.

(19) Skattemixen fortsätter att vara starkt beroende av arbetsinkomster (löneskatter och socialförsäkringsavgifter) och konsumtion. År 2022 hade Österrike den tredje högsta skattekvoten i förhållande till BNP i unionen och en mycket hög skattekil. Sedan 2023 har skatteskikten för personlig inkomst indexerats mot inflationen, vilket förhindrar en ytterligare ökning av skattekilen genom skatteglidning. Samtidigt infördes genom den miljösociala skattereformen 2022 lättnader på områdena skatt och social trygghet och införde koldioxidprissättning inom transport- och uppvärmningssektorerna, vilket förbättrade skattemixen. Flera långvariga strukturella utmaningar i skattemixen har dock fortfarande inte hanterats. En bättre användning av mer tillväxtfrämjande skatter skulle även kunna bidra till att skapa det budgetutrymme som behövs och göra skattesystemet mer rättvist.

(20) Utgifterna för hälso- och sjukvård är bland de högsta i unionen, och många hälso- och sjukvårdstjänster tillhandahålls fortfarande av sjukhus, vilket är ett dyrt och mindre effektivt sätt att tillhandahålla vård. De offentliga utgifterna för hälso- och sjukvård beräknas öka från 7,8 % av BNP 2022 till 8,8 % av BNP 2050. Dessutom förväntas en ökande och allt äldre befolkning leda till ett ökat utnyttjande av hälso- och sjukvårdstjänster, vilket förvärrar

([17]) Åtgärder som enligt Österrike fortsätter att gälla fram till slutet av 2024 antas i kommissionens vårprognos 2024 i princip ha en budgeteffekt även 2025.

([18]) Detta bidrag mäts som förändringen i offentliga primära utgifter, exklusive i) den stegvis ökande effekten på budgeten av diskretionära åtgärder på inkomstsidan, ii) engångsutgifter, iii) konjunkturberoende arbetslöshetsutgifter samt iv) utgifter som finansieras med icke återbetalningspliktigt stöd (bidrag) inom ramen för faciliteten och andra unionsmedel, i förhållande till den genomsnittliga potentiella tillväxten i BNP i löpande priser på medellång sikt (10 år), uttryckt i procent av BNP i löpande priser.

farhågorna kring den finanspolitiska hållbarheten. Den hälso- och sjukvårdsreform som inleddes 2023 omfattar betydande investeringar i primärvård, öppenvård, digitalisering och förebyggande åtgärder som skulle kunna bidra till att begränsa kostnaderna på lång sikt, om de åtföljs av strukturreformer. Det är emellertid nödvändigt att alla patienter får samma vägledning genom hälso- och sjukvårdssystemet, även så att den ökade tillgången till primärvård leder till ett lägre utnyttjande av befintlig specialistvård på sjukhusen och i öppenvården. Österrikes återhämtnings- och resiliensplan kommer att bidra till att stärka den öppna primärvården, framför allt genom att ge stöd till befintliga och nya primärvårdsenheter i närområdena. Det reformpaket som inleddes 2023 saknade dock strukturreformer för att ta itu med juridiska befogenheter, som skulle anpassa finansierings- och utgiftsansvaret för att öka effektiviteten. Därför är det mycket viktigt att stärka samordningen och styrningen.

(21) Reformen av den långvariga vården och omsorgen 2023 förbättrade tillhandahållandet av tjänster mot bakgrund av den åldrande befolkningen. Samtidigt kräver kvinnornas allt större deltagande på arbetsmarknaden och förändrade familjestrukturer förstärkta formella omsorgsstrukturer. Reformen av långvarig vård och omsorg bidrog till att förbättra utbildningsmöjligheterna, arbetsvillkoren och lönerna för personalen inom långvarig vård och omsorg, men det krävs också ytterligare insatser för att förbättra situationen för inneboende omsorgsgivare som är egenföretagare. Reformen tog inte heller upp den strukturella finanspolitiska hållbarheten. Utgifterna för långvarig vård och omsorg beräknas nästan fördubblas från 1,6 % av BNP 2022 till 3,1 % 2070. Systemet för långvarig vård och omsorg kännetecknas av delade befogenheter när det gäller kontantförmåner (förbundsnivå) och tillhandahållande av tjänster (förbundsstaterna). Det vore önskvärt att Österrike förbättrade harmoniseringen av finansieringen och tjänsterna, samordnade mellan de olika sektorerna och införde gemensamma resultatstandarder mellan regionerna. Den nyinrättade Pflege-Entwicklungs-Kommission skulle kunna påskynda sådana diskussioner. Tillgångstester tillämpas för hem- och samhällsbaserad vård men inte för särskilda boenden, vilket skapar ett ekonomiskt incitament för att använda de relativt dyrare särskilda boendena.

(22) I enlighet med artikel 19.3 b i förordning (EU) 2021/241 och kriterium 2.2 i bilaga V till den förordningen omfattar den österrikiska återhämtnings- och resiliensplanen ett stort antal ömsesidigt förstärkande reformer och investeringar som ska vara genomförda senast 2026. Dessa reformer och investeringar förväntas bidra till att effektivt ta itu med alla eller en betydande del av de utmaningar som konstaterats i relevanta landsspecifika rekommendationer. Inom denna snäva tidsram är det viktigt att snabbt gå vidare med ett effektivt genomförande av återhämtnings- och resiliensplanen, inbegripet REPowerEU-kapitlet, för att stärka Österrikes konkurrenskraft på lång sikt genom den gröna och den digitala omställningen, samtidigt som social rättvisa säkerställs. Om Österrike ska kunna visa resultat avseende åtagandena i återhämtnings- och resiliensplanen senast till augusti 2026 är det viktigt att Österrike fortsätter med genomförandet av reformer och investeringar genom att åtgärda relevanta utmaningar. Det är framför allt viktigt att gå vidare med förberedelserna inför den andra och tredje betalningsansökan. Att lokala och regionala myndigheter, arbetsmarknadens parter, det civila samhället och andra berörda parter deltar på ett systematiskt sätt är fortsatt avgörande för att säkerställa ett brett egenansvar för ett framgångsrikt genomförande av återhämtnings- och resiliensplanen.

(23) Som en del av halvtidsöversynen av de sammanhållningspolitiska medlen, i enlighet med artikel 18 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1060 ([19]), är Österrike skyldigt att se över varje program som får stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf), Europeiska socialfonden+ (ESF+), Sammanhållningsfonden och Fonden för en rättvis omställning (FRO) senast i mars 2025, med beaktande av bland annat de utmaningar som konstaterades i de landsspecifika rekommendationerna 2024 liksom landets nationella energi- och klimatplan. Denna översyn utgör grunden för den slutgiltiga tilldelningen av unionsmedlen i varje program. Österrike har gjort framsteg i genomförandet av de sammanhållningspolitiska programmen och den europeiska pelaren för sociala rättigheter, men utmaningar kvarstår. De regionala skillnaderna i Österrike är bland de minsta i unionen, men de befintliga skillnaderna riskerar att förstärkas i framtiden, delvis på grund av de demografiska utmaningarna och avfolkning i vissa avlägsna områden på landsbygden. Det är viktigt att påskynda genomförandet av de sammanhållningspolitiska programmen, och de prioriteringar man enats om i dessa program är fortsatt relevanta. Det är särskilt viktigt att förbättra effektiviteten i forsknings- och innovationssystemet, i linje med nationella och regionala strategier för smart specialisering, och att använda kopplingar mellan vetenskap och näringsliv. De gröna investeringarna måste fortsätta, särskilt för att främja energieffektivitet och minska koldioxidavtrycket, bland annat genom framväxande grön teknik. Integrerade strategier för territoriell utveckling för att stödja inkluderande och hållbar lokal utveckling är avgörande. Att främja kvaliteten på utbildningen och det livslånga lärandet, och göra den mer inkluderande, särskilt när det gäller grupper med sämre förutsättningar, är fortfarande relevant, och investeringar som stöder aktiv inkludering och anställbarhet bör också fortsätta. Österrike skulle också kunna dra

([19]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1060 av den 24 juni 2021 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden+, Sammanhållningsfonden, Fonden för en rättvis omställning och Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden samt finansiella regler för dessa och för Asyl-, migrations- och integrationsfonden, Fonden för inre säkerhet samt instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik (EUT L 231, 30.6.2021, s. 159, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1060/oj).

nytta av den europeiska plattform för strategisk teknik, som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/795 ([20]), för att stödja utvecklingen eller tillverkningen av kritisk teknik, inbegripet ren och resurseffektiv teknik.

(24) Utöver de ekonomiska och sociala utmaningar som hanteras genom återhämtnings- och resiliensplanen och andra unionsmedel står Österrike inför flera ytterligare utmaningar med anknytning till arbetsmarknaden, företagsdynamik och tillgång till riskkapital samt ett ihållande beroende av importen av gas från Ryssland och relativt höga utsläpp inom transportsektorn.

(25) Sysselsättningsgraden för kvinnor i heltidsekvivalenter ligger under unionsgenomsnittet, även om en uppåtgående trend kan observeras. Österrike ligger näst högst i unionen när det gäller deltidsanställning för kvinnor. Det bristfälliga tillhandahållandet av förskoleverksamhet och barnomsorg av hög kvalitet, tillsammans med stora regionala skillnader, har en stor del i det faktum att så pass många kvinnor arbetar deltid. Under 2023 deltog endast 24,1 % av alla barn under tre år i formell barnomsorg, vilket innebär att andelen barn som deltog i förskoleverksamhet och barnomsorg fortfarande understiger unionsgenomsnittet på 34,9 %. Den dubbla bördan av lönearbete och omsorgsskyldigheter drabbar i betydligt högre grad kvinnor än män. Samtidigt som åtgärder vidtas för att öka tillgången till och kvaliteten på förskoleverksamhet och barnomsorg, begränsar de nuvarande öppettiderna inom barnomsorgen möjligheten för föräldrar med omsorgsansvar, främst kvinnor, att arbeta längre dagar. Dessutom skulle införandet av obligatoriska kvalitetsstandarder för förskoleverksamhet och barnomsorg kunna säkerställa tillhandahållandet av omsorg av kvalitet i hela landet på ett bättre sätt.

(26) Österrike upplever en nedgång i sin näringslivsdynamik, där antalet nystartade företag och antalet företagsnedläggningar är bland de lägsta i unionen. Andelen nystartade och unga företag minskar, vilket påverkar produktiviteten negativt (under 2013 var andelen unga företag 5,4 %, och under 2020 sjönk denna procentandel till 3,8 %, vilket är lägre än unionsgenomsnittet). Andelen företag med stark tillväxt ligger också betydligt lägre än unionsgenomsnittet (2021 låg siffran på 8,21 % av alla företag och 7,29 % av alla anställda, jämfört med 9,18 % respektive 12,40 % i unionen). Finansieringen med eget kapital är låg sett till internationella standarder. Det begränsade utbudet av privat riskkapital utgör ett hinder för innovativa företag och tekniskspridningen. Utbudet av och efterfrågan på riskkapital är inte särskilt höga i Österrike, vilket kan hämma inrättandet och expansionen av ny teknikintensiva eller innovativa företag. Begränsningar av tillgången till riskkapitalfinansiering påverkar särskilt innovativa små och medelstora företag och nystartade företag. Riskkapitalfinansieringen är underutvecklad, med private equity på endast 0,14 % av BNP 2022, vilket är betydligt lägre än unionsgenomsnittet på 0,64 %, och ett riskkapital på 0,041 % av BNP (jämfört med unionsgenomsnittet på 0,09 %).

(27) Kompetensbrist och kompetensglapp hör till Österrikes mest akuta utmaningar, och den åldrande befolkningen kommer att förvärra situationen ytterligare. Österrikes vakansgrad är fortfarande en av de högsta i unionen och har legat kvar på över 4 % sedan slutet av 2021. Även om sysselsättningsgraden för äldre arbetstagare har ökat kontinuerligt under det senaste årtiondet och uppgick till 57,7 % 2023 ligger den fortfarande långt under unionsgenomsnittet på 63,8 %. Eftersom äldre arbetstagare har mer begränsade digitala färdigheter och ofta diskrimineras på grund av sin ålder har de svårt att återintegreras på arbetsmarknaden. Lågutbildade personer med endast grundskoleutbildning är särskilt utsatta och utgör den största andelen arbetslösa i Österrike. På samma sätt uppvisar människor med invandrarbakgrund och personer med mindre gynnad socioekonomisk bakgrund sämre arbetsmarknadsresultat och ställs inför särskilda arbetsmarknadshinder, bland annat på grund av utmaningar som uppstår mellan övergången från skola till arbete. Enligt 2022 års undersökning om programmet för internationell utvärdering av elevprestationer (Pisaundersökningen) saknade omkring en av fyra 15-åriga österrikiska elever minimikunskaper i matematik, läsning och naturvetenskap, och andelen ökade till 45 % i matematik för elever från en mindre gynnad bakgrund eller invandrarbakgrund. Dessutom är det nästan två gånger mer sannolikt att unga som är födda utanför unionen lämnar skolan i förtid, vilket påverkar deras integration på arbetsmarknaden negativt. Åtgärderna i Österrikes återhämtnings- och resiliensplan för att förbättra kompetensförsörjningen och utbildningsresultaten för mindre gynnade elever håller på att genomföras, men ytterligare åtgärder behövs för att minska den befintliga bristen på arbetskraft och kompetens. Dessa åtgärder kan omfatta att främja tillträdet till arbetsmarknaden för äldre personer, lågutbildade arbetstagare och personer med invandrarbakgrund, förhindra att ungdomar med invandrarbakgrund lämnar skolan i förtid och förbättra de grundläggande färdigheterna hos mindre gynnade elever och elever med invandrarbakgrund.

([20]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/795 av den 29 februari 2024 om inrättande av den europeiska plattformen för strategisk teknik (STEP), och om ändring av direktiv 2003/87/EG och förordningarna (EU) 2021/1058, (EU) 2021/1056, (EU) 2021/1057, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) 2021/1060, (EU) 2021/523, (EU) 2021/695, (EU) 2021/697 och (EU) 2021/241 (EUT L, 2024/795, 29.2.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/795/oj).

(28) Trots vissa diversifieringsinsatser är Österrike fortfarande mycket beroende av gas från Ryssland. Även om gasförsörjningen från Norge, och i mindre utsträckning från Nordafrika och Centralasien, ökade 2023 dominerade importen från Ryssland gasförsörjningen, särskilt under vintern (98 % av den totala importen i december 2023). För att öka transportkapaciteten från grannländer som Tyskland och Italien stödde Österrike riktade investeringar för att uppgradera sin gasledningsinfrastruktur. Samtidigt bidrar åtgärder i Österrikes återhämtnings- och resiliensplan, såsom investeringar i energieffektivitet och i utbyte av värmare som drivs med fossila bränslen, till att minska efterfrågan på gas och påskynda den gröna omställningen. En frikoppling från det långsiktiga leveransavtalet mellan det österrikiska delvis statsägda energiföretaget OMV och Rysslands Gazprom skulle göra det möjligt att snabbt underlätta ytterligare insatser för att diversifiera gasenergikällorna. Trots att vissa åtgärder för att diversifiera gasförsörjningen har antagits nyligen, kommer strategin för att frikoppla sig från den ryska gasen att behöva förstärkas ytterligare eftersom den gör Österrikes energiförsörjning sårbar.

(29) Österrikes installerade kapacitet för förnybar energi ökade med 6 % 2022. Medan solenergin, särskilt solceller, fortsatte att öka kraftigt, kunde vindkraften inte matcha den hastighet som solenergin expanderar i. Att uppgradera och utöka ellagringen samt överförings- och distributionsnäten, särskilt mellan östra och västra Österrike, har blivit en brådskande fråga med tanke på att Österrike har som mål att använda 100 % förnybar el senast 2030. Detta kräver både fler investeringar och snabbare integrering av ytterligare produktion av förnybar energi i systemet i enlighet med den första integrerade nätinfrastrukturplan som offentliggjordes i april 2024. Österrike har lagt fram ytterligare åtgärder för att påskynda energiomställningen, men den reviderade elmarknadslagen och lagen om förnybar gas väntar har fortfarande inte antagits av det nationella parlamentet.

(30) Österrikes åtgärder för att minska utsläppen av växthusgaser under de senaste åren börjar visa resultat. De utsläpp av växthusgaser som inte omfattas av unionens system för handel med utsläppsrätter minskade med 5 % 2022. Den nuvarande politiken lämnar dock en lucka på 21 procentenheter mellan Österrikes nuvarande resultat och det överenskomna målet för ansvarsfördelning på 48 % enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/842 ([21]) senast 2030 jämfört med 2005 års nivåer. Österrike måste fortfarande lägga fram ett utkast till uppdatering av sin nationella energi- och klimatplan för kommissionen, vilken skulle ha lagts fram i juni 2023, där man anger hur man vill överbrygga denna lucka. Österrike har infört ett koldioxidpris för sektorer som inte omfattas av utsläppshandelssystemet, vilket är ett steg i rätt riktning, men transportutsläppen per capita ligger fortfarande över unionsgenomsnittet, bland annat på grund av den relativt låga skattesatsen för diesel, vilket ligger bakom den så kallade tankningsturismen. Den österrikiska återhämtnings- och resiliensplanen innehåller ett antal hållbara transportreformer och transportinvesteringar, men det finns utrymme för ytterligare åtgärder för att minska utsläppen, bland annat att stärka kollektivtrafiken på landsbygden.

(31) Mot bakgrund av de nära inbördes kopplingarna mellan ekonomierna i euroområdet och deras totala bidrag till Ekonomiska och monetära unionens funktion, rekommenderade rådet 2024 att medlemsstaterna i euroområdet vidtar åtgärder, inbegripet genom sina återhämtnings- och resiliensplaner, för att genomföra 2024 års rekommendation om euroområdet. För Österrike bidrar rekommendationerna 1, 2, 3 och 4 till genomförandet av den första, andra, tredje och fjärde rekommendationen i 2024 års rekommendation om euroområdet.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Österrike att 2024 och 2025 vidta följande åtgärder:

1. Lämna in den medelfristiga finans- och strukturpolitiska planen i tid. I linje med kraven i den reformerade stabilitets- och tillväxtpakten begränsa ökningen av nettoutgifterna ([22]) under 2025 till en nivå som bland annat stadigt pressar ned den offentliga skulden så att den bland annat följer en sannolikt nedåtgående bana på medellång sikt och respekterar fördragets referensvärde på 3 % av BNP. Förbättra den finanspolitiska hållbarheten i hälso- och sjukvårdssystemet och systemet för långvarig vård och omsorg. Förenkla och rationalisera de statsfinansiella relationerna och ansvarsfördelningen mellan olika förvaltningsnivåer och bättre definiera ansvarsnivåerna för finansiering och utgifter. Förbättra skattemixen ytterligare för att minska skattekilen och stödja en hållbar tillväxt för alla.

([21]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/842 av den 30 maj 2018 om medlemsstaternas bindande årliga minskningar av växthusgasutsläpp under perioden 2021–2030 som bidrar till klimatåtgärder för att fullgöra åtagandena enligt Parisavtalet samt om ändring av förordning (EU) nr 525/2013 (EUT L 156, 19.6.2018, s. 26, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/842/oj).

([22]) Enligt artikel 2.2 i förordning (EU) 2024/1263 avses med nettoutgifter: offentliga utgifter efter avdrag för ränteutgifter, diskretionära åtgärder på inkomstsidan, utgifter för unionsprogram som till fullo motsvaras av inkomster i form av unionsmedel, nationella utgifter för samfinansiering av program som finansieras av unionen, konjunkturberoende delar av utgifter för arbetslöshetsersättning samt engångsåtgärder och andra tillfälliga åtgärder.

2. Åtgärda relevanta utmaningar för att möjliggöra ett fortsatt, snabbt och effektivt genomförande av återhämtnings- och resiliensplanen, inbegripet REPowerEU-kapitlet, och säkerställa att reformer och investeringar är genomförda senast till augusti 2026. Påskynda genomförandet av de sammanhållningspolitiska programmen. Inom ramen för halvtidsöversynen av dessa program, fortsätta att fokusera på de överenskomna prioriteringarna, samtidigt som de möjligheter som den europeiska plattformen för strategisk teknik erbjuder för att förbättra konkurrenskraften beaktas.
3. Öka kvinnors deltagande på arbetsmarknaden, bland annat genom att förbättra kvaliteten på och tillgången till barnomsorg, och öka arbetsmarknadsdeltagandet bland äldre arbetstagare. Förbättra arbetsmarknadsresultaten för mindre gynnade grupper, däribland lågutbildade arbetssökande och personer med invandrarbakgrund, och höja nivån på deras grundläggande färdigheter från tidig ålder, i synnerhet på skolnivå. Främja företagsdynamik och inrättande och expansion av unga företag, bland annat genom bättre tillgång till riskkapital.
4. Förbättra energitryggheten genom att påskynda diversifieringen av gasförsörjningen mot icke-ryska källor. Minska utsläppen, framför allt inom transportsektorn.

Utfärdad i Luxemburg den 21 oktober 2024.

På rådets vägnar

NAGY I.

Ordförande